

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto II

Celje, dne 4. decembra 1931

Stev. 25

Savinjski:

Nürnberg ali Žatec

Dve najstarejši in najvažnejši hmeljski tržišči v srednji Evropi sta že od nekdanj Nürnberg in Žatec. Obe se tudi že mnogo let, zlasti pa po svetovni vojni, kosata med seboj za prvenstvo. Dosedaj je pa vzlic vsem naporom iz Žatca zavzemalo in obdržalo vodilno mesto v hmeljski trgovini tržišče v Nürnbergu ter je gibanje cen na nürnberškem trgu služilo kot temelj za kalkulacije in presojo vsakoletnih hmeljske sezone. Zadnji čas pa Nürnberg vidno nazaduje in nemška hmeljska trgovina je v resnih skrbeh, da bo vodilno mesto prevzel Žatec.

Za popolno razumevanje ostrega boja za prvenstvo med Nürnbergom in Žatcem pa je treba najprej pojasniti, da se potek hmeljske kupčije v Nemčiji in tudi na Češkem, predvsem v žateškem okolišju, vrši precej drugače kakor pri nas. Pri nas se hmeljska kupčija ne vrši na kakem odrejenem tržišču, temveč v celem okolišju, to se pravi, da kupci-izvozniki nakupijo hmelj sami naravnost pri producentih; poslužujejo se pri tem le še nakupovalcev in zastopnikov, ki pa vsi delajo le za njihov in ne na svoj račun. Zato pa tudi pri nas o kakem hmeljskem tržišču v ožjem pomenu besede ne moremo govoriti. Sicer imamo tudi pri nas kot središče hmeljske trgovine Žatec, vendar se tu kupčija sama vrši le v malem obsegu, večinoma pa se tu le že nakupljen hmelj žvepla, kočnoveljavno baše in odpremlja v inozemstvo. V Nemčiji in na Češkem pa hmelj pri producentih pokupijo večinoma samostojni prekupci za svoj račun ter ga odpremijo na tržišče v Nürnberg oziroma Žatec in šele tu prodajo hmeljskim trgovcem ali pivovarinarjem; večji producenti pa tudi sami odpremijo svoj pridelek na tržišče v Nürnbergu odnosno Žatcu in

ga tam sami prodajo trgovcem ali pivovarinarjem in tako izločijo prekupce. Na ta način se glavno trgovanje s hmeljem vrši šele na tržiščih in zato se tudi gibanju cen na teh tržiščih pripisuje tolikšen pomen, dočim so cene pri producentih precej brezpomembne.

Zadnji čas pa tržišče v Nürnbergu vedno bolj peša in izgublja na svojem pomenu. Vzroke temu neljubemu pojavu nemška hmeljska trgovina deloma odkrito priznava in se jih prav dobro zaveda. Eden glavnih in najvažnejših vzrokov, da se trguje na tržišču v Nürnbergu v vedno manjšem obsegu, je brez dvoma okolnost, da se je hmeljska trgovina v Nemčiji začela razvijati zadnji čas v istem pravcu, kakor se vrši pri nas, torej mimo nürnberškega tržišča. In, kakor izgleda, bo v bodoče v tem oziru še slabše.

Lansko leto, ko se je ustanovila z državno pomočjo Nemška hmeljska prometna družba (N. H. P. D.) d. z. o. z. s sedjem v Nürnbergu, je nürnberško tržišče zelo oživelo, ker je novoustanovljena družba smatrala za svojo glavno nalogo, da nastopi kot kupec na nürnberškem tržišču s svojimi intervenčnimi nakupi vpliva na razvoj in dvig cen na tržišču samem. Koliko uspeha je družba v tem oziru dosegla, je vprašanje zase, vsekakor pa je mnogo doprinesla k poživljenju pojemajočega hmeljskega tržišča v Nürnbergu. Tudi letos je N. H. P. D. prejela od države 1,5 milijona RM (nad 30 milijonov Din) podpore, da z intervenčnimi nakupi dvigne ceno in tako pomaga hmeljarjem. Kako se bo letos izvedla ta akcija, v podrobnosti še ni znano, vsekakor pa se čuje, da namerava družba letos vršiti intervenčne nakupe predvsem pri producentih v poedinah hmeljskih okolišjih in ne več na tržišču v Nürnbergu. Brez dvoma bo v tem slučaju zavladalo na nürnberškem tržišču silno mrtvilo;

ker bo vsa hmeljska trgovina morala slediti N. H. P. D. in se bo nakup hmelja vršil v glavnem mimo tržišča naravnost pri producentih — podobno kakor pri nas.

Nemški hmeljski trgovini pa je veliko na tem, da se tržišče v Nürnbergu ohrani in še nadalje zavzema vodilno mesto. Dosedaj je bilo namreč vprav to tržišče vedno kot nekak barometer za presojanje hmeljske konjunktore, in kadarkoli so cene padale ali se dvigale, je bilo svetovni hmeljski trgovini vedno najboljše in najzanesljivejše merilo položaja ter podlaga za nadaljnjo kalkulacijo in spekulacijo gibanje cen na nürnberškem tržišču. Ako to tržišče izgine, izgubi vsa hmeljska trgovina nekako svoje informativno središče, nemška hmeljska trgovina pa obenem tudi svoj odločujoči vpliv na gibanje hmeljskih cen sploh, ki ga je uveljavljala dosedaj vprav potom hmeljskega tržišča v Nürnbergu. Vkljub pojemanju važnosti nürnberškega tržišča v zadnjem času se je namreč dosedaj še vedno tri četrtine potrebe hmelja na kontinentu krilo potom nürnberškega tržišča.

Pa še nekaj se boji nemška hmeljska trgovina. Ako namreč izgubi nürnberško tržišče na svojem pomenu, bo najbrž vodilno mesto zavzel Žatec, ki že ves čas po svetovni vojni stremi po nekakšni hegemoniji v pridelovanju, trgovini in izvozu hmelja. Na ta način pa bo tudi na škodo nemške zavzela češka hmeljska trgovina vodilno vlogo v svetovni hmeljski kupčiji, ker bo nemška z Nürnbergom izgubila svojo najmočnejšo in najizdatnejšo oporo ter celo sama postala, vsaj glede izvoza, več ali manj odvisna od Žalca.

Zato pa si nemška hmeljska trgovina prizadeva na vse kriplje, da ohrani odločilno važnost nürnberškega tržišča in s tem svojo vodilno vlogo v hmeljski kupčiji. Žatec seveda si prizadeva obratno in zaenkrat je še nerešeno vprašanje, kam se bodo v bodoče obračale oči celokupne hmeljske trgovine, v Nürnberg ali v Žatec.

Vkljub temu, da Nemci tega nočejo odkrito priznati, pa je gotovo, da je že uvedba obveznega znamkovanja, zlasti pa odredba o prisilni uporabi domačega hmelja in silno zvišanje nemške hmeljske uvozne carine bilo hud udarec za nürnberško tržišče. Vprav radi teh odredb se je namreč začela razvijati hmeljska kupčija v Nemčiji mimo tržišča samega. Nemška hmeljska trgovina in pivovarniška industrija sta predvideli tak razvoj položaja že vnaprej in se zato odločno borili proti tem odredbam, pa vendar brez vsakega uspeha. Sedaj je treba samo še, da ukinejo v Nemčiji tudi vsa tranzitna skladišča, pa bo Nürnberg docela propadel in Žatec ostal zmagovit na celi črti.

Za nas pa je prav za prav precej vseeno, če vodi Nürnberg ali pa Žatec. Zadnja leta postajamo vedno bolj neodvisni od enega kakor od drugega tržišča in čim prej ter čim bolj popolna bo ta neodvisnost, tem bolje bo za naše hmeljarstvo. Iskati in najti moramo čim več direktnih stikov s trgovci izvozniki, zalagatelji pivovarniških koncernov širom sveta, ker niti od tržišča v Nürnbergu niti od onega v Žalcu ne moremo pričakovati več mnogo koristi in vpoštovanja našega blaga. Tu kot tam bi nas namreč najrajši popolnoma izrinili in vsilili svoje lastno blago. Zato pa si moramo pomagati na drug način in nam je lahko precej vseeno, če zavzema v bodoče vodilno mesto v hmeljski trgovini Nürnberg ali pa Žatec.

Kontingentiranje uvoza hmelja v Belgijo

(Privatno pismo ugledne svetovne tvrdke v Bruselju svojemu komisijonarju pri nas.)

Kupčija miruje. Hmelj iz Poperinghe se plačuje po 280 frankov (Din 8.50 za kg). Vkljub mirnemu razpoloženju se drže cene za to vrsto hmelja, in sicer radi kontermin za mesec oktober in november.

V svrhu omejitve uvoza hmelja v našo državo se je naša vlada diplomatskim potom dogovorila z državami, katerih trgovske pogodbe vsebujejo pristavek, ki že vnaprej predvideva potrebo razpravljati o prepovedi uvoza ali kontingentiranja hmelja. Projektirani kontingent bi se določil na podlagi povprečnega uvoza hmelja minulih pet let. Znano je, da nam je Nemčija že dovolila izdajati tozadevne licence.

Iz vsega tega je razvidno, da namerava naše poljedelsko ministrstvo uvoz hmelja kontingentirati. Ne moremo pa verjeti, da bi se tako smelega, nevarnega in tako težko izvedljivega dela lotil eden izmed naših ministrov. Zdi se nam, da naši mero-dajni činitelji pozabljajo, da hmelj ni proizvod, ki se da enotno porazdeliti med druge. Ali pa res ne vedo gospodje v poljedelskem ministrstvu, da se za gotove vrste piva mora uporabljati določeno vrsto hmelja? Hmelj je začimba piva in velike razlike v ceni posameznih hmeljskih vrst rezultirajo iz dejstva, da morajo pivovaritelji uporabljati določene vrste hmelja brez ozira na njegovo ceno. Ali ne vedo nadalje, da se je konsum piva v Belgiji minulih pet let izdatno povečal? Ali ne vedo, da je statistika naših carinarnic pomanjkljiva in nam ne zasigura provenience hmelja?

Ako se hočemo prepričati o istinitosti naše trditve, moramo le primerjati podatke naših cari-

narnic z onimi iz držav, ki odpošiljajo hmelj k nam. V poštev pridejo predvsem države: Kanada, Amerika in Nemčija, ki so po naši statistiki več hmelja uvozile, kot odgovarja resnici. Za Češkoslovaško in Jugoslavijo velja pa baš nasprotno. Nemčija bi bila po naši statistiki l. 1930 uvozila 17.108, Češkoslovaška pa le 6862 in Jugoslavija le 807 stotov, kar pa niti od daleč ne odgovarja resnici. Če bi torej naša vlada kontingentirala uvoz hmelja po svoji statistiki, bi to bil hud udarec za Češkoslovaško in za Jugoslavijo, ki bi obenem povzročil največje ogorčenje in zmešnjavo med našimi pivovaritelji in hmeljskimi trgovci.

Vprašamo se, komu naj koristi to nameravano kontingentiranje hmelja? Našim hmeljarjem gotovo ne! Oškodovano pa bi bilo v prvi vrsti češko in jugoslovensko hmeljarstvo. V novejšem času se namreč naši pivovaritelji prav radi poslužujejo jugoslovenskega, posebno štajerskega hmelja.

Končno bodi pribito še dejstvo, da so bili belgijski pivovaritelji in hmeljski trgovci šele potem inozemstva opozorjeni na namero naše vlade v zadevi kontingentiranja hmelja in niso mogli pravočasno podvzeti potrebnih protiukrepop.

Poskrbite za to, da bodo trgovske zbornice v Jugoslaviji pravočasno ukrenile vse, da se ji bo določil primeren in pravičen kontingent hmelja za uvoz v Belgijo! — (Naše Hmeljarsko društvo in zbornica TOI sta že ukrenili vse potrebne korake, da dosežemo čim večji kontingent. Op. ur.)

Dr. K. G—r:

Nemci in Čehi med seboj

Bavarski hmeljarski listi polnijo zadnje čase svoje stolpce s članki, ki so polni samih tožbá o nizkih hmeljskih cenah. Celó sama nemška zveza hmeljarjev v Münchenu, ki je centralna organizacija nemških hmeljarjev, je izdala poziv na nemške hmeljarje, naj ne prodajajo hmelja po 10 in 15 mark (2:50 do 4 Din za kg). Ko so v začetku letošnje sezone češki hmeljarji prodajali svoj hmelj po 100 in 250 češkoslovaških kron (3—8 Din za kg), so morali čuti s strani svojih nemških tovarišev mnogo očitkov, da so pokvarili hmelju ceno. Po tej ceni pa so prodajali češki hmeljarji slabši pridelek. Nato pa so se cene češkemu hmelju dvignile za 30 do 40%. Danes prodaja češki kmet svoj hmelj po 225 do 400 Kč (7—13 Din za kg), med tem ko v južni Nemčiji zabavljajo, ker je vprav tam ostal ves hmelj neprodan in ga ljudje v strahu, da ga sploh ne bodo mogli spraviti v denar, ponujajo za vsako

ceno. Nemški hmeljarji prodajajo danes svoj hmelj največ po 10 mark (3 Din za kg), kar je za nemške hmeljarje posebno grenek nauk. Nemški hmeljarji, oziroma njihovi voditelji, so Irdivratno zahtevali, naj Nemčija zaščiti domači hmelj in vpelje na uvoz tujega hmelja carine 150 mark. Sedaj imajo oboje in kljub temu se prodaja hmelj le po 3 Din za kg. Konsum piva je nazadoval v Nemčiji ponekod za 40%. Če kupijo nemške pivovarne od letošnjega pridelka tudi samo 50.000 stotov hmelja, so popolnoma preskrbljene ne samo za leto 1932, temveč tudi še za leto 1933. Vsega tega so krivi naravnost blazno visoki davki, s katerimi je obdavčeno nemško pivo. Edino večja davčna olajšava bi poživila konsum piva. Danes so v Nemčiji že tako daleč, da je vino cenejše kakor pivo, kar dosedaj še nikdar ni bilo. Nemški hmeljarji in njih zastopniki, v prvi vrsti pa bavarska ljudska stranka in bavarska kmetijska zveza, bi bili morali delati pred vsem na to, da se omilijo visoke davščine. Delali so pa vprav obratno: zahtevali so zaščito domačega hmelja in visoko carino — 150 mark za stot.

Padec, ki je zadel konsum piva v Nemčiji, je zadel v živo tudi češke hmeljarje, ker so ti izvažali največ svojega pridelka v Nemčijo. Ni pa to edina nesreča, ki je zadela češke hmeljarje. Češka je veliko svojega hmelja izvažala v Francijo in Belgijo. Sedaj je nazadoval izvoz tudi v ti dve državi, ker sta s posebnimi odredbami določili, koliko hmelja lahko uvaža v njuni državi Češka. Najboljši odjemalci za češki hmelj ostanejo še vedno Avstrija, Švica in severnoevropske države (Švedska, Norveška in Danska). Nazaduje pa konsum piva tudi v teh državah in vzrok je isti — splošna gospodarska kriza. Letos je pridelala Češka zopet 120.000 stotov hmelja. Da je Češka letošnji pridelek že večinoma prodala, se mora zahvaliti Angliji, Franciji in Belgiji, državam, ki so zaznamovale letos posebno slabo letino. Te države so pokupile letos večino češkega hmelja. Kakor hitro pa te države dosežejo zopet normalni pridelek, si bo moral češki hmelj iskati zopet novih trgov.

Iz vsega povedanega sledi, da razmere za nemške in češke hmeljarje niso povsem cvetoče in bo treba veliko dela in energije, da pridejo iz nenormalnih razmer v normalne. To pa zavisi od tega, kako se bo razvijala svetovna gospodarska kriza, ki je kriva vseh zmed, tudi v pivovarniški industriji in hmeljski trgovini. Gotovo pa je, da bo pri teh nizkih cenah, ki niti od daleč ne krijejo pridelovalnih stroškov, moral tako nemški kot češki hmeljar svoja hmeljišča še bolj omejiti in nasade še bolj skrčiti, da ne bo primoran v doglednem času hmeljarstvo sploh opustiti.

Ivo Pirš:

Nekaj o ameriški prohibiciji

(Nadaljevanje.)

Lov na tihotapce odkriva mnogokrat zanimive vpogledе v izvirnost, iznajdljivost in drznost tihotapcev. Tole se je n. pr. pripetilo znamenitemu zasledovalcu tihotapcev Mac O'Byrnu:

Mac O'Byrn je veljal za enega najzmožnejših preganjalcev tihotapstva. Za svoje uspehe je prejel nešteto pohval, nagrad in odlikovanj. Leta 1927 je bilo, ko je spet upal na plen ob zasledovanju ribiške ladje »Adonis«, ki se je že dalje časa nekam sumljivo smukala ob carinskem pasu. Ko je poveljnik »Adonisa« slednjič mislil, da bo mogel v varstvu megle srečno dospeti do morske obale, ga je šest milj pred obalo zajel nenadoma O'Byrn s svojo posadko in ga tiral v pristanišče. Tam so cariniki pretipali ladjo od vrha do dna; a našli niso ničesar sumljivega. Kapitan »Adonisa« je napovedal, da vozi ujetе morske pse in te so resnično tudi našli. Ker so bili tudi dokumenti kapitanovi v najlepšem redu, ni bilo dvoma, da se je O'Byrn opekel. Raztovorili so ladjo in »Adonis« jo je veselo mahnil nazaj na široko morje. Ko pa so po nekaj dneh natovarjali še zadnje morske pse za transport v notranjost Amerike, se je zgodilo čudo. Po nesrečnem naključju je enemu izmed psov počil trebuh in iz njega so pogledale z alkoholom napolnjene steklenice. Ker je bila večina morskih psov že razpečanih, se je seveda tihotapcem trik posrečil. Ocenili so, da je moralo biti v celotni pošiljki za 4000 zabojev steklenic.

Dobri O'Byrn je bil seveda ves iz sebe. Tuhtal in tuhtal je, kako bi se maščeval. In jo je slednjič iztuhtal. V nekem temnem večeru je skrivoma v družbi dveh svojih podrejenih uslužbencev zapustil svojo policijsko ladjo in sedel v borno ribiško ladjico. Bili so seveda vsi preoblečeni v siromašne ribiče. O'Byrn si je vrhlu tega pustil še obriti brke, ki je bil nanje vedno silno ponosen, ter ostriči lase in obrvi. Dva dni je Byrnova ribiška ladjica na videz brez cilja križarila po odprtem morju. Slednjič pa je zadela kot po nesrečnem slučaju v tovorno ladjo »Romár« in se razbila. »Romárja« je imel O'Byrn že dalje časa na piki in je seveda tudi ta morska nesreča bila le eno izmed sredstev priti do »Romárjevih« skrivnosti. Posadka »Romárja« je »ponesrečence« kajpak potegnila iz vode na svoj krov in jih tam temeljito preiskala. In tu je na svoje veliko začudenje O'Byrn zapazil, da »Romárju« kapitanuje prav isti kapitan, ki ga je bil spoznal na »Adonisu« in ki se je takrat pisal Paddy Gibson. Ker so se »ponesrečenci« izkazali, le za borne in

prav nič nevarne ribiče, so jih spravili vse v neko kabino, a iz opreznosti jih zastražili. Drugo jutro so jih hoteli izročiti prvi ribiški ladji, ki bi jo srečali, a Byrn jim je prekrizal račune. Še pred polnočjo je s svojimi tovariši razorožil stražnika, nato pa presenetil kapitana in krmarja v njiju kabinah. Z uplenjenim orožjem je nato bila igrača užugati komaj 11 mož broječo posadko. Dva izmed posadke, ki sta hotela na krovu se nahajajoči alkohol zažgati, je dal Byrn na mestu ustreliti. Ko se je Byrn bližal z zaplenjeno ladjo obali, je doživel presenečenje: kapitan in še eden izmed tihotapcev sta v ugodnem trenutku skočila čez krov in že ju je sprejel bogsigavedi odkod došli hidroplan in z njima odfrčal. Byrn je pri tej priliki moral zapaziti še to, da je kapitan Paddy Gibson — ženska. Kesneje je ujeti krmar Littlehales res tudi izjavil, da je bil njih kapitan ženska. Byrn se je sicer še dalje trudil, da bi tega kapitana dobil v pest, a doslej se mu ni posrečilo. Ve se le to, da je lažni Paddy Gibson zamenjal svoj delokrog ter se podal med morske razbojnike.

Da, morski razbojniki, to so tudi specialiteta, ki jo je rodila prohibicija. So to profesionalni zločinci, ki so se združili z namenom, da ropajo tihotapske ladje, uplenjeni alkohol pa potem na tihotapski način razpečajo. Znano je, da se med tihotapci in takimi razbojniki vršé večkrat pravcate bitke, v katerih navadno zmagajo roparji, ki potem na krovu ugrabljene tihotapske ladje vršijo isti posel kot prej tihotapci.

Delo takih razbojnikov je tem lažje, ker se jim ni treba bati zakona, ki tihotapcev itak ne ščiti.

(Dalje prihodnjič.)

Razno

† Franc Oset ml., znani hmeljski trgovec na Vranskem, je v četrtek dne 26. pr. m. nenadoma preminul ter so ga v soboto dne 28. pr. m. položili k večnemu počitku. Prerana smrt mladega, podjetnega in solidnega trgovca ter zvestega naročnika našega lista je težko odjeknila po vsej dolini. Žalujoči rodbini naše iskreno sožalje!

Pridelek hmelja v Angliji letos znaša samo 84.500 stotov, dočim je znašal lani 126.500 stotov. Pridelek je skoro za $\frac{1}{3}$ manjši v kljub temu, da so se nasadi skrčili samo za 200 hektarov in je ostalo neobranih samo 640 hektarov, dočim lani 1400 hektarov. Hladno in deževno vreme ter peronospora in uši so pač uničili znaten del letošnjega hmeljskega pridelka v Angliji in tako povzročili, da mora Anglija uvažati ogromne množine inozemskega hmelja.

Največji pivovarniški koncern v Nemčiji, Schultheiss-Patzenhofer v Berlinu, je pred polomom in se smatra $\frac{3}{4}$ delniške glavnice že za izgubljeno. Ta koncern je prej prav dobro uspeval, imel 90 milijonov mark

(1170 milijonov Din) delniške glavnice in plačeval 15% dividendo. Odkar pa se je koncern združil s konzorcijem Ostwerke in s pomočjo znane Danatbanke kupoval njegove delnice, da prepreči njihov padec na borzi, je koncern vedno bolj propadal. Delnice konzorcija Ostwerke, ki jih je koncern nakupil po 200 mark, so zadnji čas padle na 70 mark, pa tudi v raznih podjetjih konzorcija je prišlo do velikih izgub, tako da se ceni celokupna izguba tega koncerna v zadnjem času na nad 72 milijonov mark (936 milijonov dinarjev). Za glavnega krivca teh ponesrečenih špekulacij se smatra sedanjemu generalni ravnatelj koncerna Katzenellenbogen.

Uvoz hmelja v Francijo je bil letos v mesecu septembru radi predvidenega zvišanja uvozne carine za 8332 stofov večji kakor v istem mesecu lanskega leta. Uvozilo se je:

Iz	l. 1930:	l. 1931:
Nemčije	125 stofov	709 stofov
Belgije	— »	722 »
Poljske	— »	64 »
Jugoslavije	4 »	284 »
Češkoslovaške	127 »	6704 »
Drugih držav	— »	105 »
Skupaj	256 stofov	8588 stofov

Razen predstoječega povišanja uvozne carine je značajši uvoz povzročila tudi izredno slaba in pičla letošnja letina na Francoskem.

Smichovska pivovarna je menda eno najbolj stojičih podjetij na Češkem. Nominalna vrednost delnic Smichovske pivovarne je 2000 Kč, na borzi pa notirajo 30.000 Kč za komad. V obtoku je ca. 6000 delnic. Dividenda se bo izplačala letos podobno kakor lani po 1300 Kč na delnico. Pivovarna pa namerava svojo delniško glavnico zvišati, in sicer tako, da dosedanjo nominalno vrednost delnice v znesku 2000 Kč poviša na 4000 Kč. To zvišanje pa se bo izvršilo iz stabilizacijskega fonda, ki znaša sedaj nad 42 milijonov Kč, tako da se delničarjem brez vsakega doplačila nominalna vrednost delnic podvoji.

Uživanje piva nazaduje. V Nemčiji je v letu 1930/31 konzum piva nazadoval od 58.078 milijonov hektolitrov na 48.486 milijonov, to je za 9,5 milijonov hektolitrov ali 16,5%; dočim je znašala poraba piva letno na osebo pred vojno (1913/14) nad 102 litra in leta 1929/30 še 90,01 litra, znaša v letu 1930/31 le še 74,7 litrov. Podobno nazaduje poraba piva v Avstriji, Češkoslovaški, Angliji in Italiji, dočim se v Franciji in Belgiji precej dviga.

Napačno je

1. Jadikovati sedaj, ko ti je hmelj ostal, da boš zopet moral dati blago napol zastoj.

2. Verjeti, da bo prohibicija v Ameriki skoro ukinjena ter da bodo Amerikanci zopet varili pivo in se bo hmelj zato lažje in dražje prodal.

Pravilno je

1. Če nisi prodal, sedaj nič jadikovati in preklinjati, temveč roko na prsi in odkrito priznati, da je to tvoj greh in si tega sam kriv, ker prilike prodati je bilo zadosti. Potem pa si zapomni za bodoče in bodi previdnejši ter ne veruj trdovratno v neke čudeže, katerih v hmeljarstvu ni bilo in jih tudi ne bo.

2. Biti prepričan, da prohibicije v Ameriki še ne bo konec, ker mnogim preveč dobro »nese«. Obenem pa se zavedati, da tudi če bi jo bilo konec, bi to našemu hmeljarstvu le malo koristilo, ker Amerika že sedaj sama prideluje petkrat toliko hmelja letno kakor mi, in če bi nehala prohibicija, bi ga pridelovala že v prvih prihodnjih letih več, kakor pa bi ga potrebovala.

Vprašanja in odgovori

F. B. v G.: Tudi jaz še nisem prodal letošnjega hmelja, dasi sem imel že 13 Din za kg zanj. Pa bi bil prodal, da nisem vprav tedaj čital v nekem listu poziv hmeljarjem, naj ne prodajajo, ker imajo trgovci pooblastilo, plačati tudi 15 Din za kg. Zakaj pa se piše tako v časopisih, če ni res?

Odgovor: Za to, kar pišejo drugi listi, naš list seveda ni odgovoren. Zakaj pa verjamate vsemu, kar čitate drugod in ne upoštevate rajši vesti in nasvetov v svojem lastnem glasilu? Menda pač verjamate najrajši to, kar najbolj odgovarja vaši želji, kar pa seveda ni prav. V strokovnih zadevah so pač strokovni listi vedno najboljše informirani in se zato v bodoče držite teh, da se vam ne bo zgodilo zopet kakor letos.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnjih štirinajst dni so se pri mirni tendenci zopet precej skrčile zaloge našega letošnjega pridelka. Kupuje se večinoma le za angleški račun. Cene so ostale v glavnem nespremenjene, vendar pa je prvovrstno blago večinoma že razprodano in se trži sedaj največ srednje in slabše po 5–6 Din za kg. Računa se, da je v rokah producentov le še kakih tisoč stofov hmelja letošnjega pridelka.

Vojvodina: Kupčija skoro popolnoma miruje. Cene so ostale nespremenjene (3–4 Din za kg), vendar producenti po teh cenah neradi prodajajo, kupcev pa tudi primanjkuje. Tako se zaloge letošnjega pridelka pri producentih zadnjih štirinajst dni niso mnogo skrčile.

Češkoslovaška: Mirna kupčija traja dalje. Nekoliko več povpraševanja je bilo le po gladko-zelenem blagu, ki pa je postalo že zelo redko in ga je le težko dobiti še semtertja kako manjšo partijo. Cene so nekoliko oslabele in se plačuje sedaj za žateški hmelj po 6–10 Din za kg. Zaključna tendenca zelo mirna. V Žatcu je bilo dosedaj znamkovanih 61.214 stofov hmelja letošnjega pridelka. V Uštku in Rudnici notira hmelj 5–8 Din, v Dúbi pa zeleni zgodnji hmelj po 4–5 Din za kg.

Nemčija: Povpraševanje je na nürnberškem tržišču zadnjih štirinajst dni nekoliko popustilo, vendar je ostala tendenca v glavnem nespremenjena in se še nadalje mirno in počasi trguje. Razen par manjših partij prvovrstnega hmelja iz Tettnanga po 19 Din in prvovrstnega Hallertauskega po 13–14 Din se trži še največ srednji Hallertauski hmelj po 8–9 Din za kg. Uradno pa notira v posameznih okoliših Hallertauski hmelj 5 do 15 Din, Tettnangski 10–19 Din, Spaltški 2,50–14 Din, Hersbruck (gorski) 2,50–10 Din, Aischgrund 5–10 Din, Württemberg 10–13 Din in Baden 4–10 Din za kg. Prometa je v splošnem malo in tudi zanimanja vedno manj.

Poljska: Položaj v glavnem nespremenjen. Zanimanje za letošnji hmelj vedno bolj popušča, trži se

sicer še vedno nekaj po 3–6 Din za kg, vendar je prometa čim dalje manj, dasi imajo producenti še mnogo hmelja neprodanega.

Francija: Vsa poročila izostala.

Belgija: Tržišče je vedno bolj mirno, prometa malo, vendar cene v glavnem nespremenjene. Hmelj iz Poperinghe notira 8–9 Din, hmelj iz Alost pa 12 do 13 Din za kilogram.

Anglija: Vsa poročila zakasnila.

Amerika: Tržišče je za spoznanje živahnejše, vendar je prometa še vedno zelo malo. Cene so ostale skoro nespremenjene in notira letnik 1931 prvovrstno izbrano blago 17–19 Din in prvovrstno 15–17 Din, letnik 1930 prvovrstno izbrano blago 16–18 Din in prvovrstno 14–16, starejši letniki pa 7–11 Din za kg. Trži pa se največ Sonoma 1931 po 11 Din, Oregon 1931 po 10 Din, Oregon 1930 po 9 Din in Fuggle 1929 po 8 Din za kg. Opaziti pa je, da cene počasi popuščajo in so producenti vedno bolj voljni prodajati.

Za razvedrilo

Dobro nasedel.

V prodajalno tobaka v Nemčiji, kjer ni tobačnega monopola in vsak lahko izdeluje cigare in cigarete, stopi eleganten gospod:

»Ali imate tudi cigare ‚Formoso‘?«

»Seveda jih imamo.«

»Ali pa so dobre?«

»Izvrstne, zlasti te iz zadnje pošiljke vam topla priporočam.«

»Hvala lepa. Jaz sam namreč izdelujem to vrsto cigar, vi pa ste mi pisali, da je zadnja pošiljka docela za nič. Sedaj pa ste mi sami vprav nasprotno potrdili. Klanjam se.«

Otročja.

»Nikar ne vleci mačke za rep, ti malopridnež.«

»Pa jaz jo le držim, mamica, a vleče mačka sama.«

Mali navihanec.

Mali Francek pozorno motri strica Tomo, kako igra na čelo. Pa ga vpraša le-ta: »Kaj pa gledaš, Francek, ali ti je tako všeč godba?«

Francek: »E, kaj godba, gledam le, kdaj se vam že končno posreči prežagati to kišto.«

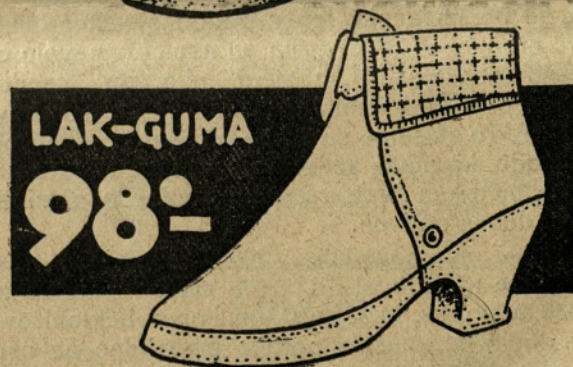
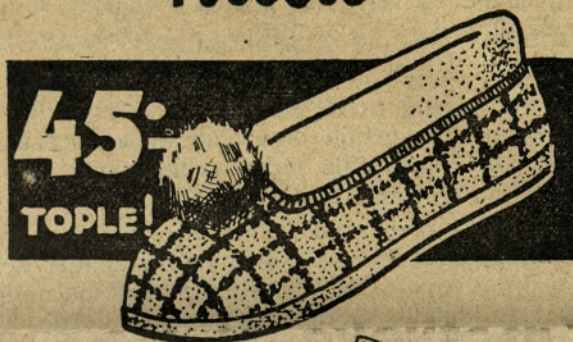
Tudi razlog.

Olg a: »Zakaj neki pes vedno vrtil z repom, če vidi gospodarja?«

B o r i s : »Enostavno zato, ker rep ne more s psom.«

HUMANIK

nudi

CELJE

Aleksandrova ulica 1

Ivan Ravnikar, Celje

nudi

umetna gnojila, semena, barve
ter specerijsko in kolonijalno
blago po najnižjih cenah.

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje
(nasproti pošte) Cankarjeva ul.
prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji
Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadržnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)**

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo // Ustanovljena leta 1908
Čekovni račun pri Poštni hranilnici št. 13.375 // Telefon št. 177

Zaloga najboljših spodnještajerskih in vseh jugoslovenskih vin po zmernih cenah

Priznalne diplome državne vinske poskušnje na Dunaju l. 1909 in Kmetijske razstave v Ljubljani l. 1926

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Hmelj je kot volk!

To hrano dodamo hmelju
v obliki mešanega gnojila

NITROFOSKAL-RUŠE

ki vsebuje dušik, fosforno kislino, kalij in apno v razmerju 4:8:8:33

Nitrofoskal-Ruše

je z ozirom na svojo hranilno vrednost najprikladnejše gnojilo. Za 1000 sadežev
vzemite 200 kg. Ako gnojite tudi s hlevskim gnojem jeseni, potem spomladi samo 100 kg.

Tvornica za dušik d. d. Ruše pri Mariboru

Sprejema naročila in daje vsa strokovna navodila. Izvršuje tudi analizo zemlje.

Za lepo zelene in težke kobule
jajčaste oblike, z mnogo aro-
matične hmeljne moke, rabi

**DUŠIK, FOSFORNO KI-
SLINO, KALIJ IN APNO**